

णिनि । १महादेवे तदंशाविर्भूते २मीरमद्रे च तत्कथा
क्रतुध्वंसिन् शब्दे २२८४ प्र० दृश्यम् ।

दक्षजा स्त्री दक्षात् जायते जन-उ । सतीरूपायां १ दक्षक-
न्यायां महेष्ककलत्रे दुर्गायाम् २ अश्विन्यादौ च । दक्षजा-
तादयोऽप्यत्र ।

दक्षजापति पु० इत० । १शिवे २चन्द्रे च हेमच० ।

दक्षतनया स्त्री इत० । दक्षप्रजापतेर्दक्षितरि १ अश्विन्यादौ
२ दुर्गायाम् । ३ वैदिरूपायां भूमौ च । “अदितिर्दक्षजनिष्ट
दक्ष ! या दुहितः तव” ऋ० १०।७।१५ । दक्षस्य भूमि-
जत्वेऽपि तज्जनकत्वासम्भवमाशङ्क्य निरु० ११।१२ ।
समाहितं यथा “अदितिर्दक्षो कजायत” “दक्षाददितिं
परीति” च तत्कथमुपपद्येत ? समानजनानो स्यातामि-
त्यपि वा देवधर्म्येतेरेतरजनानो वेतरेतरप्रजतो ।
पृथो० दक्षतनायत्न “दक्षस्य पितरं तना” ऋ० २।२७।६
“दक्षस्य दक्षप्रजापतेस्तना तनया” भा० ।

दक्षपितृ पु० दक्षः दक्षप्रजापतिः पिता उत्पादकोऽस्य स-
मासान्विधेरनित्यत्वात् न कम् । दक्षप्रजापतिजतमा-
षाभिमानिदेवे “ये देवा मनोजाता मनोबुधः सुदक्षाः
दक्षपितारस्तौ नः पान्तु” तैत्ति० १।२।३।१ । दक्षपितार इत्यत्र
गौरवत्वात् दक्षिः । चक्षुरादिप्राथमिकानि यो देवाः सन्ति
तेऽस्मान् प्रयःपानरूपप्रतानुष्ठायिनोऽन्तर्गच्छन्ति शब्दि-
सम्पादनेन पालयन्तु । कीदृशा देवाः । उत्पत्तिकाले
मनसा सहोत्पन्नाः । व्यवहारकालेऽपि मनसा युज्यन्ते ।
अन्यमनस्कस्य चक्षुरादिभिः सन्निहितविषयाणामप्यनव-
गमात् । इति तु मनःसाहाय्ये स्वस्वविषयेषु सुदक्षाः
कथलाः । दक्षः प्रजापतिरुत्पादको येषां ते दक्षपितारः”
भा० । लोके तु कम् । दक्षपितृका अश्विन्यादिषु स्त्री ।
दक्षस्य वीर्यस्य पिता पालक ! । २ वीर्योत्पादके दक्षशब्द-
लोके उदा० दृश्यम् ।

दक्षविहिता स्त्री १ गीतिकाभेदे । “ऋग्गाथा पाण्डिका
दक्षविहिता ब्रह्मगीतिका । गेयमेतत्तदभ्यासकरणा-
क्रोशसंज्ञितम्” याज्ञ० । “ऋग्गाथाद्यावत्ततो गीतिकाः”
भित्ता० । २ दक्षजते त्रि० ।

दक्षम् न० दक्ष-कारणे अद्यत् । नवे । “दक्षमा दक्षसे यशः”
ऋ० २।२५।८।३ । “दक्षसे वक्षाय” भा० ।

दक्षसार्वर्णि पु० मनुभेदे नवमे मनो । “नवमो दक्षसार्वर्णि
सर्ववर्णसम्भूतः । पृथक्तेर्दीर्घिकेठरित्याद्याकात्सुता
नृप । परे मुरीचिर्गर्भाया देवा इन्द्रः श्रुतः सुतः । द्युवि-

मत्प्रमुखाः सप्त भविष्यन्तृपयस्कतः । आयुष्मतोऽश्वधा-
रायाश्चभो भगवान् किल । भविता येन संराज्ञां
त्रिलोकीं भोक्ष्यते ऽङ्गुतः” भाग० ८।१३।८ । “दक्षार्षि
हर्दक्षसार्वर्णि १० ब्रह्मसार्वर्णिकस्ततः । ११ धर्मसार्वर्णिको १२
बृहस्पतिः १३ रौच्यः १४ भौत्यः” पुराणान्तरम् । हरिवंशे
तु नवमस्य रोहितत्वदुक्तं यथा । “व्यवनस्यैव काशिर
आत्रयो हव्यवाहनः । पौलहः सत्य इत्येते सुनवो
रोहितेऽन्तरे । देवतानां गण्यस्तत्र तस्य एव नराधिप ! ।
दक्षपुत्रस्य पुत्रास्तो रोहितस्य प्रजापतेः । मनोः पुत्रो
पृथक्तेतः पञ्चहोत्रो निराकृतिः । पृथुश्रवा भूरिधामा
वर्गार्कोऽष्टहतो गयः । प्रथमस्य तु सार्वर्णेर्नैव पुत्रा म-
हौजसः” ७ अ० । कल्पभेदादविरोधः ।

दक्षसुत पु० इत० । १ देवे शब्दार्थवि० ।

देवस्य दक्षस्युत्पात् नष्टपुत्रेण दक्षेण पुत्रिकाधर्मेण
दक्षायामादितावुत्पन्नत्वेन तस्य पुत्रिकापुत्रत्वाच्च तत्सुत-
त्वम् यथाह हरिवं० १ अ० ।

“प्रजाः कृजेति व्यादितः पूर्वं दक्षः सयन्मुवा । यथा
ससर्ज भूतानि तत्रां शृणु महीपते ! । मनसा चैव
भूतानि पूर्वमेवाकृजत् प्रभुः । क्वमीन् देवान् सगन्धर्वान-
सुरानश्च राक्षसान्” । २ हर्ष्यादिषु तत्कथा “दक्षस्य
पुत्रा हर्ष्या विवर्द्धयिषवः प्रजाः । समागता मङ्गा-
वीर्या नारदक्षातुवाच ह । वाविशा वत यूयं
वै नास्या जानीध वै भुवः । प्रमाणं कृत्वा ना वै
प्रजाः पाचेतसाक्षजाः । अन्नहर्द्धसधयैव कथं कक्ष्यथ
वै प्रजाः । ते तु तद्वचनं श्रुत्वा प्रयाताः सर्वतोदिशः ।
अद्यापि न निवर्तन्ते ससृग्भ्य इवापगाः । हर्ष्य-
श्वेष्वेव नष्टेषु दक्षः प्राचेतसः पुनः । वैरण्यामेव
पुत्राणां सहस्रमसृजत् प्रभुः । विवर्द्धयिषवस्ते तु शव-
साश्वाः प्रजास्तदा । पूर्वोक्तं वचनं तात ! नारदेवैव चो-
दिताः । अन्योऽयमुच्यते सर्वे ससृग्माह महाशनिः ।
भ्रातृणां पदवीं प्रातुं गन्तव्यं नात्र संशयः । प्रात्या
प्रमाणं पृथ्वाश्च सुखं कक्ष्यामहे प्रजाः । एकायाः
कस्यस्य मनसो यथावदनुपूर्वशः । तेऽपि तेनैव मार्गेण
प्रयाताः सर्वतो दिशम् । अद्यापि न निवर्तन्ते ससृग्भ्य
इवापगाः । नष्टेषु यशलाभेषु दक्षः क्रुजोऽमवीक्ष्य च ।
नारदं वाचमेधीति गर्भवाशं वसेति च । तदा प्रभृति वै
भ्राता आतरन्नेष्वेव नृप ! । प्रजातो नश्यति क्षिप्रं तच्च
कार्यं विपश्चिता । तांश्चैव नष्टान् विनाश पुत्रान् दक्ष ।